

mr Milenko Karan, dipl. inž. maš.
Univerzitet u Beogradu, Mašinski fakultet
Katedra za procesnu tehniku

1949-2025.

Milenko Karan je rođen 21.8.1949. godine u Beogradu gde je završio osmogodišnju školu i gimnaziju. Na Mašinski fakultet Univerziteta u Beogradu upisao se školske 1968/69 godine, a diplomirao je 16. juna 1975. godine na Grupi za procesnu tehniku, sa prosečnom ocenom u toku studija 8,15. Diplomski rad radio je iz predmeta Industrijske peći i odbranio sa ocenom 10, za koji je nagrađen Oktobarskom nagradom grada Beograda 1975. godine. Narednih godinu dana proveo je na odsluženju vojnog roka. Na Mašinskom fakultetu u Beogradu, u zvanju asistenta-pripravnika, zaposlen je od 1977. godine, a od 1984. u zvanju stručnog saradnika, u Institutu za procesnu tehniku i termomehaniku. Januara 1993. godine odbranio je magistarsku tezu pod naslovom „Razvoj postrojenja za visokotemperatursku regeneraciju granulisanog aktivnog uglja“ na Mašinskom fakultetu u Beogradu, pod mentorstvom prof. Milana Antića. U zvanje asistenta na Katedri za procesnu tehniku Mašinskog fakulteta u Beogradu izabran je 1994. godine.

U zvanju asistenta-pripravnika i asistenta na Mašinskom fakultetu je održavao vežbe iz predmeta: Termodinamika, Prostiranje toplote, Mehaničke i hidromehaničke operacije, Industrijske peći i Industrijske peći i kotlovi, a od izbora u zvanje asistenta iz predmeta Industrijske peći i kotlovi i Konstrukcija peći. Učestvovao je u projektovanju i izradi instalacija, kako za laboratorijske vežbe i diplomske radove, tako i za eksperimentalna istraživanja rađena za potrebe naučnoistraživačkih projekata i saradnje sa privrednim organizacijama.

Učestvovao je u realizaciji 7 naučno-istraživačkih projekata finansiranih od strane republičkog ministarstva za nauku i tehnologiju, i više od 70 projekata, studijskih istraživanja i ispitivanja na industrijskim, poluindustrijskim i laboratorijskim postrojenjima u saradnji sa privredom, a iz oblasti industrijskih

peći, kotlova, sagorevanja, zaštite životne sredine, sušara, visokotemperaturskih procesa i tretmana otpada.

U oblasti saradnje sa privredom učestvovao je u izradi niza glavnih, idejnih projekata i idejnih rešenja, konstrukcione dokumentacije, elaborata, revizija projekata, ekspertiza, kao i u pripremi, izvođenju i obradi rezultata industrijskih merenja i ispitivanja u više od 30 industrijskih postrojenja širom bivše SFRJ.

Milenko Karan je dao poseban doprinos u oblasti istraživanja i tehničkih rešenja rađenih za potrebe JKP Beogradski vodovod i kanalizacija, tj. za objekat peći za visokotemperatursku regeneraciju granulisanog aktivnog uglja (GAU) na PPV Makiš, prvi izgrađen u Srbiji gde je učestvovao ne samo kao projektant već i u ispitivanjima i u unapređenju rada postrojenja.

Takođe, mogu se izdvojiti i:

- istraživanja i projektovanja zamene uglavnom uvoznih goriva domaćim, bez promene karakteristika procesa i dobijenog proizvoda;
- ispitivanja kotlova pri sagorevanju fosilnih goriva i otpada industrijske i poljoprivredne proizvodnje;
- rekonstrukcije toka voda u industriji, kao na primer fabrici kartona, čime je obezbeđena značajna ušteda u proizvodnom ciklusu fabrike uz povećan stepen zaštite životne sredine;
- konstruisanje i ispitivanje gorionika različitih tipova za potrebe domaćih i inostranih kompanija;
- istraživanja određivanja karakteristika sušenja i neophodnih podloga za projektovanje industrijskih sušara građevinskih, poljoprivrednih i drugih proizvoda, gde je za potrebe istraživanja konstruisao i radio eksperimentalne sušara za određivanje termograma

sušenja pri različitim brzinama, temperaturama agensa sušenja i pri različitim stepenima recirkulacije agensa sušenja;

- projektovanje mernih sistema u industriji;
- merenja u cilju kontrole zagađivanja vazduha, koja su veoma često omogućila korekcije pri radu navedenih kotlovskih postrojenja.

Kao rezultat brojnog istraživačkog i stručnog rada, kao autor i koautor, objavio je veliki broj naučnih i stručnih radova i to:

- 3 knjige/monografije nacionalnog značaja;
- 1 poglavlje u monografiji međunarodnog značaja;
- 3 poglavlja u monografiji nacionalnog značaja;
- 1 pregledni rad u časopisu nacionalnog značaja;
- 2 rada u časopisu međunarodnog značaja;
- 9 radova u časopisima nacionalnog značaja;
- 5 radova saopštena na skupu međunarodnog značaja štampani u celini;
- 2 rada saopštena na skupu međunarodnog značaja štampana u izvodu;
- 7 radova saopštenih na skupu nacionalnog značaja štampana u celini;
- 1 rad saopšten na skupu nacionalnog značaja štampan u izvodu.

Koautor je knjiga: Termotehničar – poglavlje Industrijske peći u izdanju Poslovne politike iz Beograda, 1992. i Industrijske peći i kotlovi – priručnika za vežbanja sa rešenim zadacima u izdanju Mašinskog fakulteta iz Beograda, 1996 i 2001. godine. U ovim delima je obrađena materija koja se izlaže u okviru vežbanja na predmetu Industrijske peći i kotlovi na Mašinskom fakultetu. Prikazani su rešeni zadaci iz pojedinih oblasti koje se izlažu i današnjim studentima, opisi laboratorijskih vežbi koje se izvode

u okviru predmeta, dat je poseban prilog o merenjima procesnih veličina peći i kotlova, kao i prilog u obliku tabela i dijagrama o veličinama koje se u zadacima koriste. Tridesetogodišnji rad, znanje i iskustvo u nastavi i inženjerskoj praksi dovelo je i do izrade knjige Sušare – teorija i zadaci, a materija obrađena u knjizi postala je i sastavni deo predmeta Sušare na master studijama Modula za procesnu tehniku i zaštitu životne sredine na Mašinskom fakultetu u Beogradu.

Od 1992. do penzionisanja rukovodio je radnom jedinicom 7.07, poznatom i dan danas kao Zavod za visokotemperaturske procese, prenoseći znanja novim generacijama procesara.

Penzionisan je 2010. godine.